

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 362/2014
23.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Бате Цветковића, Зорана Таталовића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.Г., због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 251. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости осуђеног В.Г., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 7К бр. 984/10 од 07.09.2012. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 488/13 од 26.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 23.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости осуђеног В.Г., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 7К бр. 984/10 од 07.09.2012. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 488/13 од 26.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 7К бр. 984/10 од 07.09.2012. године окривљени В.Г. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 251. став 3. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом оштећени је на основу одредбе члана 206. став 2. ЗКП-а ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу док је окривљени обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 488/13 од 26.09.2013. године делимично су уважене жалбе окривљеног В.Г. и његових бранилаца и преиначена пресуда Основног суда у Крагујевцу 7К бр. 984/10 од 07.09.2012. године, тако што

је окривљени В.Г. оглашен кривим за кривично дело тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 251. став 3. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од две године не учини ново кривично дело. Истом пресудом је одлучено да се у осталом делу жалбе окривљеног и његових бранилаца као и жалба Основног јавног тужиоца у Крагујевцу, одбију као неосноване а првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврди.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 7К бр. 984/10 од 07.09.2012. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 488/13 од 26.09.2013. године окривљени В.Г. поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде одредбе члана 485. став 2. ЗКП-а и члана 86. став 1. тачка 1. ЗКП-а, с предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће у односу на окривљеног донети ослобађајућу пресуду.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП-а одржао седницу већа на којој је размотрио списа предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости осуђеног В.Г. је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП-а, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том Законику.

Чланом 483. став 1. ЗКП-а прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а у ставу 3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости потписао лично окривљени, а из садржине захтева произилази да је окривљени сам писао и поднео захтев, на шта по закону нема овлашћење, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев окривљеног В.Г., недозвољен.

Околност што се у левом горњем углу захтева налази печат адвоката Р.В.П. из К., по налажењу Врховног касационог суда, не указује да је захтев окривљеног поднет преко браниоца, с'озбиром на то да захтев за заштиту законитости треба да буде сачињен и потписан од стране браниоца окривљеног.

Ово посебно када се има у виду одредба члана 483. став 3. ЗКП-а којом је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца а чији је смисао у томе да је потребно да пред највишим судом у поступку у којем се расправља о повреди закона, окривљени буде заступан од стране правно квалификованог лица, што подразумева и то да бранилац окривљеног сачини захтев за заштиту законитости, а не да надлежном суду захтев за заштиту законитости доставља сам окривљени који га је лично написао и потписао, па Врховни касациони суд налази да је захтев поднет од неовлашћеног лица и с тога га оцењује као недозвољен.

С тога је Врховни касациони суд, из напред изнетих разлога, а на основу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 483. став 3. ЗКП-а, донео одлуку као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**